

Vaimus elamine

Ma tahan öelda: Käige Vaimus, siis te ei täida lihalikke himusid. [Gl 5:16](#)

*Hingamispäev, 9. september
Sydney Linton (Lancaster, Massachusetts, USA)*

Sissejuhatus. **Sinu valik**

[Gl 5:16](#)

Valge või pime, õige või vale, hea või halb, isetu või isekas, Vaim või liha – mis on neil kõigil ühist? Need on sõnad, mis kirjeldavad iga päev meie südame ja mõistuse pärast võitlevaid jõudusid. Inimestena kaldume tegema valikuid, mis pakuvad kohest rahuldust. Selles võib süüdistada maailma, milles elame, ja seda, kuidas meie kultuur ja majandus on põhimõtteliselt kohese rahulduse alusele rajatud – ravimid kõrvaldavad sümptomid, kuid ei pruugi ravida põhjust, me võime leida kõik, mida soovime või mõtleme, hiirekliki abil. Tegelikult ei ole selle hoiaku põhjus oluline. Oluline on meie südame vajadus. Meis on tühimik, vajadus, mida saab täita üksnes ühe asjaga – tingimusteta, täiusliku armastusega, mis on puhas ja lihtne. Kuid selle tingimusteta ja täiusliku armastuse leidmine on kõik muud kui puhas ja lihtne.

Osa vabadusest, mille Jeesus meile andis, võimaldab meil valida, kas olla vabad või oma lihahimude orjad.

Tingimusteta, täiuslik armastus hõlmab rasket tööd, aega, kannatlikkust, pidevaid valikuid ning palju muud. Kui inimkond langes, järgis see seda jõudu, mis oli hetkel kõige tugevam, veenvam või valjem. Kõige innukamatel avanes võimalus seda tühimikku täita. Kui Jeesus meie eest ristil suri, muutis Ta seda, kuidas lahingut võita. Enam ei võideta lahingut jõuga. Ei ole oluline, kes on valjem ja innukam või kellel on paremad argumendid. Lihtne põhjus on, et Jeesus võitis lahingu. Meie hooleks on ainult valida, kumb võidab. Osa vabadusest, mille Jeesus meile andis, võimaldab meil valida, kas olla vabad või oma lihahimude orjad. Mõlemad täidavad tühimiku mõneks ajaks. Ainult üks täidab selle igaveseks.

Kui teeme seda, mida soovitatakse [Gl 5:16](#): „Ma tahan öelda: Käige Vaimus, siis te ei täida lihalikke himusid“, siis on valik lihtsam. Me allutame oma tahte Temale, kes armastab meid selle tingimusteta, täiusliku armastusega. Me võime vahel langeda, aga meil on alati tingimusteta, täiuslik armastus Jeesuses, sellesamas Jeesuses, kes suri selleks, et anda meile võime valida. Kõik need jõud – pime/valge, õige/vale, hea/halb, isetu/isekas ja Vaim/liha – püüavad täita seda tühimikku, mida suudab täita ainult Jeesus. Nii et sinu teha on, kumma sa valid.

*Pühapäev, 10. september
Ramiro A. Quero (Fall Creek, Oregon, USA)*

Tõendusmaterjal. **Murranguline idee**

[Gl 2:15, 16](#); [3:3, 13, 14](#)

Vaimus elamise teema tõstatab ühe väga olulise küsimuse – mis on Vaimus elamise eesmärk? Me näeme absoluutset vastandlikkust lihas elamise ja Vaimus elamise vahel meespeetavas tekstis – lihahimu *versus* Vaimus käimine. Kaasaja kristluses tundub see küsimus peaaegu liigne olevat, kuid inimestele, kes lugesid Pauluse kirja esimest korda, kõlas see tõenäoliselt pigem nagu eksiõpetus. Mõtle korra juudi rahva kultuurilist tausta vastpöördunud kristlaste kõrval.

Lepingu kehtestaja on alati Jumal.

Vana Testamendi lepingulise mõtlemise laad suunas fookuse tegudele. Esimest korda täheldame seda [1Ms 17:9, 10](#), kus Jumal seab sisse lepingu Aabrahamiga.

2. Moosese raamatus ehk ajaloo hiljem räägitakse taas lepingu teemast. Lepingu kehtestaja on alati Jumal. „Ja kui te nüüd tõesti kuulate minu häält ja peate minu lepingut, siis te olete minu omand kõigi rahvaste hulgast, sest minu päralt on kogu maailm. Te olete mulle preestrite kuningriigiks ja pühaks rahvaks.“ ([2Ms 19:5, 6](#)) Põhimõtteliselt siis: tee seda, et vältida teist. Teisisõnu oli Vana Testamendi lepingute tõlgendatud teema: „Täida seadust, nii et saaksid võita lihaliku.“

Pauluse murrangulist ideed lihaliku võitmiseks Vaimus elamisest tajuti kui täielikku vastandit sellele, mida juudi rahvas oli sajandeid õpetanud. See oleks umbes sama, kui keegi ütles, et Kristuse surm ei ole tegelikult pääste ainus allikas. Pärast seda, kui oleme mõistnud Pauluse nõuannet „käia Vaimus“ tolle aja kultuurilises taustas, suudame näha, kuidas sissejuurdunud süsteem hakkas vaevaliselt muutuma.

Nii tollal kui praegu on eesmärk lihaliku loomuse võitmine (lihalik *versus* Vaim). Nende arusaam headusest oli seaduse täpne järgimine. Tänapäeval on sellise standardi asendanud Vaimu viljad (vt [Gl 5:22–24](#)). Sõnum meile tänapäeval on: „Kui me elame Vaimus, siis käigem ka Vaimus!“ (salm 25)

VASTA

1. Mida toob endaga kaasa Vaimus elamine?
2. Kuidas võidame lihaliku loomuse praktilises elus?
3. Missuguse sõnumi saadab meie kui Kristuse järelkäijate noore põlvkonna Vaimuga täidetud elu teistele meie ümber, eriti uskmatutele?

Esmaspäev, 11. september

Tristan Reynolds (Tacoma, Washington, USA)

Logos. Käimine

[Gl 5:16](#)

Vaimus käimine ([1Ms 5:23, 24](#))

Ammu enne seda, kui Paulus kirjutas kirja galaatlastele, näitas üks mees parimat eeskujut, mida tähendab *Vaimus käimine*. Eenok kõndis koos Jumalaga. Ta elas Temaga nii lähedases osaduses, et juba sel ammusel ajal pidas Jumal teda taeva jaoks sobilikuks! ([1Ms 5:23, 24](#)).

Lisaks füüsilisele tähendas Jumala koos kõndimine seda, et Eenok tundis Jumalat. Ta mõistis Teda nii, nagu Ta oli ennast ilmutanud, ning Jumal omakorda tundis teda.

Kristlase konfliktil on põhjus ja lahendus.

Kuigi ajad on muutunud, ei ole need muutunud nii palju, kui sind on ehk uskuma pandud. Jumal on võimaldanud selge ligipääsu oma sõnadele Piiblis, raamatute kogus, kus erinevad inimesed kohtuvad Temaga, Tema iseloomu ja Tema visiooniga elu jaoks. Tema sõrmejäljed on kõikjal planeedil ja ulatuvad maailmaruumi. Meil on võimalus kõndida iga päev koos Jumalaga, kuid selleks on vaja Teda märgata, Tema ligiolu tunnustada ja oma süda õppimiseks avada.

Kristlase konflikt ([Rm 7:15–20](#))

Eenok näitas ideaali eeskujut. Ta elas praktiliselt kristlase eesmärgi kohaselt. Kuid sõjatandril siin ja praegu ei ole olukord sama, kui siis, kui Aadama ja Eeva ja Eedeni aja lugusid räägiti teiste ja kolmandate inimeste kaudu. Meie tähelepanu hajub lihtsalt ning me kaotame oma mitteisikulises ajas fookuse, sest oleme kõige selle allikast nii kaugel.

Paulus kirjeldab olukorda: „Me teame, mis on vale, aga me teeme seda ikkagi.“ Miks? Miks me patustame, kui me seda ette teame?

Me teeme seda, sest me ei tea enam, mida see tähendab. *Patt* on muutunud sõnakõlksuks. Nagu sõnad *tervis*, või *hea* ja *halb*, on sellel vaid väike tähendus, sest

neid on kasutatud väga erinevas kontekstis. Tänapäeva laodikeialastega võitlevad tänapäeva galaatlased jätavad mõistlikud inimesed arusaamata, mis on õige ja mis vale. Pauluse ajal oli ümberlõikamine ületamatu mägi. Tänapäeval on meil neid mägesid rohkem. Lõpptulemus on ideaalne näide olulise unarusse jätmisest.

Kristlase konfliktil on põhjus ja lahendus.

Meil ei ole iga võimaliku juhtumi puhuks „halbade asjade“ väikest musta raamatut. Ja ei peagi olema. Jumal ei soovi, et oleksime mõistmatud järgijad. Ta soovib südant ja hinge, mis igatseb tõe järele. Samamoodi nagu seadus andis võimaluse evangeeliumile, annavad Jumala järelkäijad võimaluse Jumala perekonnale. „See on tee, käige seda!“ ([Js 30:21](#)) Valik on, kas kõndida koos või üksinda.

Liha teod ja Vaimu vili ([Gl 5:16, 17](#))

[Gl 5:19–21](#) toob Paulus korraliku nimekirja liha pattudest. Kahjuks laseb ta neil enda eest kõneleda. Meie tänapäeva maailmast see nimekiri suuremas osas seda ei tee. Õigupoolest on see juba kõnelenud ning selle käigus on seda kujutatud kui kütkestavat, kahjutut ja täiesti normaalset.

Meil kui kristlastel on eriti oluline kutse ja see on olla iseendaga aus. Kas sa lugesid välja, et „kristlastel ei tohi kunagi lõbus olla“? Kui jah, siis loe uuesti.

Teeme jalutuskäigu koos Kristusega. Mida Ta ütleks? Kuidas Ta käituks? Kas Ta sosistaks sulle kõrva: „Sa oled olnud halb inimene. Lase samas vaimus edasi ja sa ei saa kindla peale taevasse“? Mitte mingil juhul!

Selle asemel hoiab Ta sind rõõmurohkel teekonnal nii hõivatuna, et sa suudad vaevu sammu pidada. Rahulikult, armastavalt ja kohut mõistmata näitab Ta sulle neid, kes on varem ahvatleval teel käinud. Ta mõistab ahvatlust. Ta on seda palju kordi kogunud. Kuid Ta teab ka seda, mis juhtub edasi – iga kord.

Asi ei ole kohtumõistmises, tegelikult on asi armastuses. Sõbrad ei lase ju sõpradel ...

Iga hetk kaevub sügavamalt sinusse ning viimaks vallandub pöörase rõõmu pulbitsev allikas. Sa naerad sellepärast, et ei suuda selle vastu midagi teha. Need, mida paljud peavad elu ülehinnatud omadusteks, on sageli kõige rohkem alahinnatud: rahu, kannatlikkus, heatahtlikkus, ustavus, enesevalitsemine jne. Vaimu viljad on kõige magusamad viljad, mida sa kunagi maitsnud oled.

Tee võidule ([Mt 7:7](#))

Jumal soovib meile kõigile elu, mis on täis loomingulisust, põnevust, armastust, harmooniat ja rõõmu ning seda kõike taevast, koos Tema ja ülejäänud looduga. Patt lükkas selle unistuse ootele. Jumal ei saa lubada patul jätkuda. Kuid Ta on töotanud meist mitte loobuda, alguses Aadama, siis Noa ja lõpuks Jeesuse kaudu.

Et patt saaks võidetud ja rahu taevast oleks igavene, peab see kõigepealt toimuma iga taeva kodaniku südames ja mõistuses. See peab toimuma sel tasandil. Kui Jeesus tuleb tagasi ja maailm luuakse uueks, siis on põhjus, miks pattu enam ei ole. See ei ole nii lihtsalt sellepärast, et Piibel nii ütleb. Jumal ei kõrvalda meie võimet patustada. Taevast ei ole nii ideaalne, et me ei mõtle enam kunagi patule. Üldsegi mitte. Õigupoolest on see just see mälestus, mis meid takistab. Me sammume võidulainel, sest me mõistame.

Lutsifer leiutas patu taevases täiuslikkuses, enne inimkonda. Tema uhkus sai tema languseks. Sama võiks juhtuda igaühega. Kuid see ei juhtu igaühega. [Mt 7:7](#) on kirjas: „Paluge, ja teile antakse, otsige, ja te leiute, koputage, ja teile avatakse“ – ja kõndige, ning Jumal kõnnib teie kõrval.

Teisipäev, 12. september

Hannah Goldstein (Chattanooga, Tennessee, USA)

Tunnistus. **Patu probleem**

[GI 3:22](#)

„Paljudel on ebamäärane arusaam, et nad peavad tegema korralikke jõupingutusi, et Jumala poolehoidu saavutada. Kui enesele toetumine on asjatu. Ainult usu kaudu Jeesusega ühenduses olles saab patusest lootusrikas, uskuv Jumala laps.“¹

Iseenesest ei saa meil kunagi olla puhtad motiivid. Paljud inimesed ütlevad midagi sarnast: „Ma pean oma elu korda tegema ja motiivid sobitama, enne kui Jumalat otsin.“ See on meil omapead võimatu. Ainult siis, kui otsime Jumalat, ainult Tema abil saame võime tõeliselt headust ihaldada ja tõeliselt pattu vihata.

Lõputu ja kõikvõimas Looja peab oma lapsi, nii väikeseid ja tühiseid, oma suurimaks tasuks.

„Kristuses oli ühendatud inimlik ja jumalik. Tema missioon oli lepitada Jumal ja inimene, ühendada piiratud surelik piiritu Kõikväelisega.“²

„Paljud hindavad suurt lepitustööd madalalt, sest neil on piiratud arusaam Kristuse kannatustest. Inimese lunastamise auline plaan viidi ellu Jumal Isa lõputu armastuse abil. Selles jumalikus plaanis on näha Jumala armastuse kõige imetlusväärsemat ilmingut langenud inimkonnale.“³

Lõputu ja kõikvõimas Looja peab oma lapsi, nii väikeseid ja tühiseid, oma suurimaks tasuks.

„Maailma suurim vajadus on vajadus inimeste järele, keda ei saa osta ega müüa, kes on oma sisimas siirad ja ausad, kes ei karda nimetada pattu selle õige nimega, kelle südametunnistus on kohusele sama truu nagu kompassinõel põhjasuunale, kes seisavad õige asja eest ka siis, kui taevad kokku kukuvad.“⁴

Ainult siis, kui anname täielikult ära, suudame näha kurjust sellisena, nagu see on, ning mõista hävingut, mida see meie ellu toob. Mida lähemale jõuame Jumalale, seda eemaletõukavamaks muutub meie jaoks patt, sest Jumal näitab meile selle põhjustatud kahjusid ning meie vajadust millegi suurema järele.

VASTA

Kuidas saame Pühakirja alusel lasta Jumalal end patustest soovidest tõeliselt välja juhtida?

Kolmapäev, 13. september

Ryan Thornton (Seattle, Washington, USA)

Praktiline juhend. **Vabaduse toitmine**

[GI 5:16](#)

„Vana tšerokii annab oma pojapojale eluks vajalikku õpetust. „Minu sees toimub võitlus,“ ütles ta poisile.

„See on kohutav võitlus ja toimub kahe hundi vahel. Üks hunt on halb – ta on viha, kadedus, mure, kahetsus, ahnus, ülbus, enesehaletsus, süü, vimm, alaväärsus, valed, väärkõrkus, üleolek ja ego.“ Ta jätkas: „Teine on hea hunt – ta on rõõm, rahu, armastus, lootus, rahulikkus, alandlikkus, lahkus, heatahtlikkus, empaatia, suuremeelsus, tõde, kaastunne ja usk. Sama võitlus toimub sinu sees ja ka iga teise inimese sees.“

¹ Ellen G. White, „Christian Experience and Teachings of Ellen G. White“, lk 18.

² Ellen G. White, „Testimonies for the Church“, 2. kd, lk 201.

³ Samas, lk 200.

⁴ Ellen G. White, „Education“, lk 57.

Pojapoeg mõtles hetke ja küsis siis vanaisalt: „Kumb hunt võidab?“

Vana tšerkooi vastas lihtsalt: „See, keda sa toidad.“^{****}

Sellegipoolest on meil alati vabadus valida.

Elus on head valikud, halvad valikud ja need valikud, mis sõltuvad lihtsalt olukorrast. Enamasti on tegemist viimaste valikutega. Neil juhtudel määratleme iga tegevuse kas kasuliku või kasutuna sõltuvalt sellest, kuhu tahame oma eluga jõuda. Igal valikul on tagajärjed.

Sellegipoolest on meil alati vabadus valida.

Seadus anti selleks, et kaitsta hapra arusaamisega inimesi, kuni nad on valmis enamaks ([Gl 3:19, 23, 24](#)). Korraldus saab nõuda üksnes kuulekust. Vabadus võimaldab mõelda, see võimaldab kõrgeimat head ja sügavaimat halba. Meis elav Vaim aitab meid, kui seisame eluga silmitsi.

Jumala lõplik plaan ei soovi roboteid. Ta vajab perekonda, kes mõtleb, mitte üksnes ei järgi korraldusi, sest ühel päeval peame täiskasvanuks saama. Tal on meie jaoks taevas varuks palju tähtsaid kohustusi. Kui me sarnaselt hellitatud lastele ei õpi ise õige ja vale vahel vahet tegema, siis me mitte lihtsalt ei ole valmis ema-isa juurest lahkuma, vaid me ei ole taeva jaoks valmis!

Kuid ära lase sel end ära kohutada, sest tähtis saladus on: luba Pühal Vaimul oma elu juhtida ja sa valid selle, mis on õige ([Gl 5:16](#)). Asi ei ole selles, mida sa võid või ei või teha. Lihtne tõde on, et kui otsustad käia koos Vaimuga ja Vaimus, käid sa tõepoolest Jumala jälgedes.

Jumal ei taha võtta patu naasmise riski, seepärast ei võta Ta meid enneaegselt vabadusega taevasse. Samuti ei soovi Ta anda meile midagi muud peale armastuse, seepärast ei võta Ta meid taevasse ilma isikliku vabaduseta.

See sai alguse Aadama ja Eevaga ning jätkub meiega tänapäeval. See on valiku küsimus. On kaks hunti – kumba sa toidad?

*Neljapäev, 14. september
Nathan Jones (Auburn, California, USA)*

Arvamus. Vaimus käimine

[Gl 5:19–21](#); [Ilm 3:15, 16](#)

Kui silmad sulen, kuulen ikka veel akorde ja hääli ning näen tema nägu. Perekonna pühendushetk oli minu lapsepõlves tavaliselt tore sündmus ja minu isa oli selle eestvedaja. Ma mäletan, et istusime kitsalt koos väikesel diivanil või lautasime suurel voodil. Isal oli kitarr käes ja ta tõmbas mõne toreda kirikulaulu või Piibilil põhineva laulu akorde.

Lemmikuid oli palju, aga üks neist tõuseb täna esile. See oli „Vaimu viljad“, laul, mille isa ise Pühakirja põhjal kirjutas. Ta laulis: „Vaimu vili on rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus, nende vastu ei ole ükski seadus.“

Tema kinnismõte on autentsus.

Aga mis on Vaimu viljad? Võib-olla mõtleme esimese asjana seda, mida me teeme: lahke tegu, kaalutud sõna või vaikne kannatlikkust möllu keskel. Kuid lähemal uurimisel selgub Pauluse kirjas üks huvitav suundumus. Alati kui Paulus räägib lihaliku loomuse tegudest, räägib ta käitumisest ja tegevusest.

„Lihaliku loomuse teod on ilmsed, need on: hoorus, rüvedus, kõlvatus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kiivus, raevutsemine, isemeelsus, lõhed, lahknemised, kadetsemine, purjutamised, prassimised ja muu sarnane.“ ([Gl 5:19–21](#))

^{*} „A Cherokee Legend“, <http://www.firstpeople.us/FP-HTML-Legends/TwoWolves-Cherokee.html>.

Aga kui Paulus räägib Vaimu viljadest, räägib ta iseloomujoontest. Teisisõnu, need on asjad, mis kuuluvad pigem hoiaku kui tegude juurde. Näiteks võin ma väga lahkelt tegutseda, kuid seesmiselt teen seda väga lahkusetutel põhjustel.

Kui Jumala Vaim kannab vilja, ei ole see lihtsalt väline ilming, vaid see toob sisemise muutuse. See on koosõlas ühe Piibli peamise teemaga – olla autentne. Kui me sellele enam ei mõtle, oleme Piibli sõnul Jumala näo järgi loodud. Seega peegeldavad meie peamised meeldivused ja vastumeelsused, nii kaua, kui need on puhtad, Tema olemust. Kui paljudele meist meeldib silmakirjatseja? Völtssõber? Jumal ei salli neid asju sugugi rohkem kui meie. Tema kinnismõte on autentsus.

„Oh oleksid sa ometi külm või kuum!“ ütleb Ta [Ilm 3:15, 16](#), aga „et sa oled leige ... sülitan ma su välja oma suust“. Kui me ilmutame armastust üksnes välistes armastustegudes ilma sisemise armastuse hoiakuta, oleme veel vähem autentsed kui inimesed, kes teevad lihalikke tegusid!

Jumal soovib meile anda tõelise hoiaku, kus on „armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus“, nii et meie ja kõik teised teaks, et „oleme olnud Jeesusega“.

Reede, 15. september

Karen Pires (Pendleton, Lõuna-Carolina, USA)

Uurimine. Võidukas kasv

[Rm 8:14](#); [Gl 5:16–26](#)

KOKKUVÕTE

Kristlik elu on Kristuses kasvamine ning iga päev palvetades ja Piiblit uurides Temaga sarnasemaks saamine. See on patu võitmise pärast palvetamine ja teistega selle jagamine, mida Jumal on meie elus teinud. See on muutus meie elus, mis tuleb siis, kui Temale aina lähemale läheme. Kristlastena on meil rõõm jagada teistele seda, mida Ta on meie heaks teinud ja mida Ta võib nende heaks teha.

TEGEVUSED

- Koosta graafik, mis näitab Vaimu vilja. Loetle viljad ja esita kaks moodust, kuidas neid saab kristlase elus näha.
- Osale hingamispäeva pärastlõunases jalutuskäigus. Võta aega, et rääkida kellelegi sellest, milles Jumal sinu südant veenab ja mida sa kavatsed ette võtta.
- Komponeeri julgustav laul, mida laulda või ümiseda, kui su teele tuleb konflikt. Kaasa sellest Jumala tänamine.
- Otsi internetist Vaimu vilja näiteid. Jaga leide pastori või noortejuhiga, et nad saaksid need oma jutluste illustatsioonide varamusse lisada.
- Mõtiskle teksti [Mk 7:21, 22](#) üle. Mida näeb Jumal sinu südames? Kust pärineb kurjus? Kas sinu elus on midagi, mille kõrvaldamiseks pead Jumala abi paluma?
- Küsitle üht oma koguduse liiget. Uuri välja, mis aitab tal elada võidukat elu. Palveta temaga koos Jumala pideva võidu pärast.
- Vali mõned sõbrad ja valmistage ette sketš, mis kujutab seda, kuidas omada elus võidukat kasvu. Jagage sketši oma hingamispäevakooli klassiga.

LISALUGEMINE

[Gl 5:22, 23](#); [2Kr 6:6](#); [Hb 9:14](#).

Ellen G. White, „Apostlite teod“, 30. peatükk; „My Life Today“, lk 317.

Richard D. Patterson, „Fruit of the Spirit“, <https://bible.org/article/fruit-spirit>.

Charles Stanley, „The Wonderful Spirit-Filled Life“ (Thomas Nelson, 1995), lk 3–12.